

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torških, četrških in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane:
za jeden mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ 4.50
za pol leta . . . 6.— „ „ 9.—
za vsa leta . . . 12.— „ „ 18.—
Naročnine je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglaš se računa po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglaš sprejema upravnništvo ulice Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnine in oglaš je plačevati loco Trst. Odprte reklame daje se proste poštnine.

„Edinost je moč“.

Stara igra!

„L'on. Mocenni e gli „amici“ — Spoštovani Mocenni in „prijatelji“. Tako je naslov članka v včerajšnji številki glasila nazovi-konservativcev tržaških v „Mattinu“, ki je vzbudil našo pozornost. Ničesar novega nam ne pripoveduje ta članek, a interesanten je baš zato, ker nam uprizarja staro, jako staro, že davno znano igro konservativcev. V tem članku se nam zopet jedenkrat zrcali tista nesrečna taktika, s katero tržaški konservativci „Mattinove“ barve od nekdanj utrujejo — utrdé pa ne nikoli — svojo raison d'être, ali bolje rečeno: pravo do političnega šumarenja. Mnogokrat smo že dokazovali, da je ni pod solncem tako breznačelne in vsled tega tudi nedosledne stranke, kakor je „ta, ki poklada v predale „Mattinove“ svoje političsko šarlatanstvo; vendar pa ne bode škodilo, ako zopet jedenkrat pokažemo zrcalo, iz kojega nam reži nasproti tržaškega „konservativstva“ na vse strani raztegnjeni obraz.

Kakor je razvidno že iz naslova „Mattino“ — vemu članku, bavi se je z obiskom slavnega italijanskega generala Mocennija v naših — avstrijskih — primorskih pokrajinah, oziroma njega obiskom v Poreču, in o načinu, kakor so vsprejemali po svojem razgretem temperamentu že poznani poreški meščani generala — tuje države, o kateri poslednji vemo le to — ako ne laže drzno vsa zgodovina —, da povodom različnih evropskih vojen ni bila — v našem taboru in o kateri ni izključena možnost — sicer ves respekt do trdnosti in nepremičnosti trozveze —, da ne bi danes ali jutri zopet pošiljala svinčenk v naše vrste. Iz članka „K o d n o š a j e m v I s t r i“, priobčenega te dni v našem listu in opisujočega najnovejši poreški škandal, razvideli so naši čitatelji vnovič — koliko je že bilo takih prilik? —, da je vedna potuha, tisto dobrotno prizanašanje z naše, avstrijske strani srečno dovelo

do tega, da so se izvestna gospóda doli po Istri iznebili zadnjega, najjednostavnejšega ozira do države, v kateri žive. Res, kar počenjajo ta gospóda, znači — kraj vsega prijateljstva našega in zavezništva do Italije — vendar-le skrajno nelojalnost do lastne države. Tako početje je nelojalno se stališča dolžne podaniške zvestobe. Tako in ne drugače treba označiti najnovejše poreške dogodke.

Ti dogodki — ne, (kaj takega ne razburja živcev našemu „konservativnemu“ „Mattinu“), ampak strah pred interpelacijo hrvatskih in slovenskih poslancev o teh dogodkih, spravil je po koncu našega „Mattino“, da je zbral svoj obraz v najresniša gube ter da mu celó nekako žaró oči, ko pošilja svoja posvarila svojim — prijateljem v italijanskem radikalnem taboru: zakaj ste vendar tako — nepredvidni?! O nelojalnosti ni niti govora, ampak le o — nepredvidnosti. Toda, da čujemo.

„Mattino“ posnemlje nastopno brzojavko z Dunaja v rimski „Riformi“: „V parlamentarnih krogih se potrjuje, da so sklenili slovanski poslanci Istre — vedno prizadevajoči si, kakor znano, da postavljajo na slabo luč Italijane te pokrajine —, da bodo interpelovali ministra za notranje stvari, grofa Badenija, — radi nekega dogodka povodom sedanjega potovanja za zabavo (??? Ured.) spoštovanega Mocennia v Poreč, na parniku „Istria“ in v družbi nekaterih prijateljev iz Trsta.

Dospelši „Istria“ na večer v Poreč, zaklical je, kakor se potrjuje, nekdo iz družbe spoštovanega Mocennija: „Viva l'Italia!“ Nekoliko oseb, ki so bile na „molu“, so se odzvale temu vskliku, toda ugasnile so svetiljko, da bi jih kdo ne poznal.

Redarstvena oblast ni posegla vmes, sosebno iz ozirov do gosta in do preprijateljskih odnosajev do Italije.

Gotovo je, da je ta dogodek kaj nemilo

Bil je zagorelega obraza in postavnega, vzraslega telesa. Obleden je bil mestno in iz žepa telovnika mu je visela zlata verižica.

„Minolo je že leto, kar se nisva videla, gospodičina, in še-le danes vam zamorem zopet podati svojo roko“.

„Kaj me nazivate gospodičino, recite mi Márica, kakor ste mi poprej rekali!“

„Ker vi zahtevate, moram vam tako reči“.

„Da, da“, potrdila je smehljaje Márica.

Kmalu sta se zapletla v živ pogovor, kate-rega se je udeleževala tudi Zorislava. — Slednjič opomnila je Zorislava, da je čas iti domov.

Zorislavi se je zdelo, da se je Milanu težko ločiti od Márice. — Se je-li motila?

Hiša Dolinova je stala na majhnem griču tik vasi Mirno. Dolinovi predniki so bili iz Bosne. Sedanjega Dolina ded je imel velika posestva v Hercegovini in bil v velikem prijateljstvu z mostarskim pašo, dasiravno je bil kristijan. Nekdaj se je z neko besedo hudo zameril svojemu prijatelju in moral je bežati. Na svojem begu je prišel v Mirno in ker se mu je posrečilo, da je skoro ves denar vzel s sabo, sezidal je na tem griču hišo in kupil nekoliko zemlje. Poljedelstva se je poprijel hitro, in ker so bile nekaj let zaporedoma dobre letine, pridobil si je še nekoliko zemlje in njegov naslednik, našega Dolina oče, pomnožil je s svojo varčnostjo in marljivostjo očetovo premo-

dirnul generala Mocennija, in da je general, to je na ravno, povsem nekriv na tem dogodku.

Toda ne gledé na to, stvar pride v poslansko zbornico, in je dobro torej, da se stvari razjasni o pravem času“.

Tako poroča o stvari „Mattino“ baje po rimski „Riformi“.

V prvo bodi povedano tu, da mi nismo obveščeni o namerah naših poslancev; trdimo pa, da morebitna interpelacija bo opravičena tako, kakor malokatera.

Sedaj nam pa bodi dovoljeno par opazk o tej dunajski brzojavki v rimski „Riformi“.

Namen te brzojavke je prozoren: prevenirati hoče eventualni interpelaciji o teh dogodkih se slovanske strani. V ta namen naj bi služila tudi insinuacija, naperjena proti slovenskim in hrvatskim poslancem, češ, da si le-ti vedno prizadevajo, da bi pripravili Italijane istrske v „slabo luč“. Naš odgovor na to insinuacijo bodi kratek. Poročevalec „Riforme“ je menda hodil v „konservativno“ šolo tržaško, ki sodi, ali pravo za pravo prikazuje stvari se stališča, da je vse „laž“, kar zinejo naši poslanci o grehilih svojih političkih in narodnih nasprotnikov. To je tista stara znana igra, na katero opirajo tržaški „konservativci“ svojo političko ekzistencijo. Tako bi hoteli „prevenirati“ tudi sedaj. To pot pojde seveda nekoliko težko, kajti to pot imamo mi tako trdna tla pod nogami, da lahko zatrdimo: poročilo, priobčeno v „Naši Slogi“ in v „Edinosti“ o dogodkih v Poreču povodom vožnje „za zabavo“ rečenega italijanskega generala je došlo od toli verodostojne strani, da moremo izjaviti že danes in z vso odločnostjo, da vzlic vsem morebitnim „dementijem“ in „pjasnilom“ ne odstopimo niti jedne same pičice od tega, kar smo poročali.

Kar se dostaje insinuacije o zlohotnem po-

ženje tako zeló, da sluje sedaj njegov sin za najbogatejšega vaščana v Mirnem.

Pred gričem je stalo posestvo Krivčevo. Z Dolinom nista bila prijatelja, ljudje so celo govorili, da sovraži Dolin Krivca iz neznanega vzroka. Vendar je pustil Dolin, da Zorislava in Milan odhajata k njegovi hčeri, to pa deloma zaradi Máricine zabave, deloma da bi se Marica izobrazila v tej družbi. Kajti Milan in Zorislava sta bila Krivčeva otroka. Kakor omenjeno, Krivec je imel veliko posestvo. Ker se je že postaral, sklenil je oddati vse Milanu. Zato ga je poslal na kmetijsko šolo, od koder se je vrnil Milan že drugo leto, ne da bi dovršil šole.

Ko sta se vrnila Milan in Zorislava domov, večerjala sta in po različnih pogovorih šla spat. Zorislava je hitro zaspala, toda drugače se je godilo Milanu. — Ta je premišljeval o današnjem dnevu, o svojih starih prijateljih, a vzrok, da ni zaspal, je bila največ lepa Marica. O tej je snival z odprtimi očmi in vedno lepša se mu je zdelala. Videl je, kako se priprosto vede, a vendar mu je bolj ugajala, kakor vse mestne gospodičine. Misel na Márico mu ni dala spati. Sreč mu je vtrpalo, vse njegove želje hitele so k njej. — Spoznal je, da je v njegovem srcu vzplamtela ljubezen do nekega bitja, spoznal je, da je našel v Márici svoj posebljeni uzor.

Še-le proti jutru ga je objel lahen spanec. (Dalje pride).

PODLISTEK.

Máricina snubača.

Povest. — Spisal O. K. Srédn.

I.

Bilo je leta 1864. Na vrtu Dolina, vaščana v Mirnem, sta sedeli na lopi v senci košatega hrasta dve deklici.

Mlajša njiju je bila Márica Dolinova.

Njen dražesten obrazek so obdajali temni kodri. Velike modre oči so gledale v svet tako milo, da se je vsak lahko zaljubil vanje. Starejša pa je bila njena prijateljica Zorislava.

„Kje pa je Milan, da ne pride?“, vprašala je Márica.

„E, kaj me sprašuješ danes toliko o Milanu! On mora obiskati svoje prijatelje, naznaniti jim pa tudi, da ne bode več obiskoval šole“, odgovorila je Zorislava, Milanova sestra.

„Ne več?“, vprašala je nekako začudeno Márica.

„Moraš vedeti“, začela je pripovedovati Zorislava, „da je Milan prinesel slabo spričevalo. Oče je bil včeraj slabe volje, in ko ga je še Milan razjezil s slabim spričevalom, je odločno sklenil, da ga ne pošlje več v šolo, ampak naj doma ostane, da čez nekaj let prevzame gospodarstvo. — Toda glej, saj že gre!“

Res se je prikazal mladenič kakih 20 let.

stopanju naših poslancev nasproti italijanski gospodi, bilo bi še pripomniti: mar smo mi krivi, da so dogodki taki? Ne naši poslanci, ampak italijanska gospoda se sama, se svojimi dejanji, spravlja v slabo luč. Mar naj bi morali naši poslanci le molčati tudi o takih kričeh dogodkih, v jedini namen, da bi se laglje potajevali notoriški odnosi v deželi; ali morda še bolje povedano: da ne bi prišla v nevarnost „raison d'être“ lažikonservativizma tržaškega?!

Iz brzojavke v „Riformi“ treba poudariti še dvojno: da se je res kričalo „Viva l'Italia“ in da je bil generalu Mocenniju jako neljuba ta dogodek. To smo zabeležili, ker hočemo uporabiti nižje doli.

Sedaj pa se obrnimo k dostavku „Mattinovu“ o gori navedeni dunajski brzojavki v rimski „Riformi“.

„Mattino“ pravi, da ima general Mocenni zahvaliti le svoje prijatelje, ki so ga bojkotovali prav po — irski, hoté mu kazati istrski in tržaški svet skozi prizma svojih „sanj“, da mora torej zahvaliti le te svoje prijatelje, kojim nedostaja najelementarnejega ozira dolžnega gostu, da je zašel v toli delikatno položeno. „Mattino“ zaključuje svojo pripomnjo: „General si je gotovo mislil v svojem srcu: prijatelj — in še takih prijatelj — obvaruj me . . . . vsa sveta Trojica!“

Tu jo imate zopet tisto staro igro. Nikjer je ni besedice graje in povdarjanja, da je tako počenjanje v navskrižju z dolžno udanostjo do države, in da se dotičniki, ki uprizarjajo take demonstracije, z rokavom dotikajo kazenskega zakona. Ampak vrhunec graje „Mattinove“ je ta: Netaktni ste in neprevidni ste!!

Da, to je tista neiskrenost in breznačelnost, ki se vleče kakor rudeča niti po vsem delovanju in snovanju naše „konservativne“ stranke. Avstrijce se kažejo, a nimajo poguma, da bi povedali resnico v obraz onim, ki se ne kažejo in se menda tudi ne čutijo Avstrijce!

In še posebno v tem slučaju! „Mattino“ ima pred očmi le italijanskega „gosta“, in boli ga, da je ta „gost“ po neprevidnosti „prijatelj“ zašel v „delikatno položeno“. A mi menimo — kraj vsega spoštovanja do „ljubih gostov“, in naj so isti prišli tudi iz Italije — da treba povdarjati v prvi vrsti, da taki dogodki škodijo ugledu in avtoriteti naše države! Dejanje samo na sebi treba obsojati, ne pa le morebitne neugodne posledice za tega ali onega.

Brzojavka v „Riformi“ pripoznava dvojno: da se je res kričalo „Viva Italia!“ in da je bilo generalu Mocenniju to neljubo. Ako je tako, potem ni misliti, da je vsiklikal general sam, ampak misliti moramo, da so vsiklikali njega spremljevalci — avstrijski podaniki! Kako se imenuje tako početje? Tako početje treba obsojati še posebno, ker se je vršilo pred očmi tujega gosta. Lojalni podanik kaže svojo lojalnost ravno tedaj, ko ga opazujejo inozemci. In za lojalnostjo do svoje domovine prihaja še le spoštovanje do tujine.

Proti temu najelementarnejemu pravilu so drzno grešili — ne v prvič in menda tudi ne v zadnjič — poreska gospoda. A mesto da bi „Mattino“ spregovoril jasno besedo, ki bi bila primerna taki drznosti, pa je uprizoril svojo staro igro potajevanja: mesto da bi obsojal čin sam na sebi, pa obsoja le — neprevidnost in brez-taktnost uprizoriteljev istega.

Takim polovičarstvom se še podpira drznost izvestnih krogov. Res čas bi bil, da bodi enkrat konec — tej stari igri!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 18. junija 1896.

Delegacije. Avstrijska delegacija je razpravljala včeraj o proračunu za vojsko. Del. Janda je obžaloval, da v vojski veje narodu češkemu neprijazen duh. Trdil je, da je milenijska razstava dobila več podpore od strani državne uprave, nego pa narodopisna razstava v Pragi. Obžaloval je, da se vojna uprava upira uvedanju dveletnega službovanja v vojski. Tudi del. Thurnher se je potegnil za dveletno službovanje. Tirolski poslanec

Salvadori se je čudil pojmom, ki jih imajo častniki o „časti“. Od todi prihaja večina dvobojev. Mej drugim je rekel, da se je čudom začudil, ko je čul, da so v neki visoki zbornici razne osebe čestitale nekemu uglednemu možu, ki je malo minut popred težko ranil na glavi svojega nasprotnika. Tako naziranje o časti je govorniku neumljivo. Dandanes se ne more izustiti resnice, da ne bi prišli v nevarnost, da nas kdo pozove na dvoboj. Govornik je zahteval strogih naredeb, da se bode varoval ugled vojske in da se odpravi prazni predsodki. V razpravo je posegnil tudi vojni minister Krieghammer. Gledé na narodne pritožbe je rekel minister, da ne more prav verjeti, da bi častniki v tolikem številu silili v češke polke le za to, da bi pritiskali na možstvo. Slučaje o grdem ravnanju z vojniki dá preiskati vestno. Dveletno službovanje je v Avstro-Ogerski nemogoče. Proti gradnji železnice čez Predel nima ničesar vojna uprava, vendar pa mora v prvi vrsti zagovarjati Bohinjsko železnico Celovec - Gorica, ker bi bila le-ta bolj oddaljena od meje, torej bolj zavarovana. Minister ne more privoliti, da bi se vojniki pošiljali na dopust ob žetvi, ker bi se s tem motilo vse vežbanje novincev. Korist od tega za kmetijstvo bila bi malenkostna. Razprava se je prekinila.

K položaju. Zastopniki narodov so se razkropili na vse štiri vetrove: jedni, da v krogu svojcev pozabijo na burne polemike in „stvarne popravke“, na peticije, resolucije in nujne predloge, drugi zopet, da si v letoviščih in kopeljih pomirijo živce, razburjene vsled navskrižja med sirenskimi glasovi z ministerskih fôteljev in šviganjem biča v rokah volilcev. Jeden del gospodov zastopnikov — in zlobni jeziki trdè, da je to precejšen del — šli so morda v samoto, da v slutnji bližajočih se volitev premišljajo o minljivosti — državnoborskih mandatov. To jedno je gotovo: da je po zaključenju tega zasedanja le redki oni poslanec, ki je prišel na počitnice, zadovoljen se svojimi vspehi v minulosti in gotov svoje parlamentarne bodočnosti. Marveč prošinja poslance in stranke mučna zavest, da se je naš parlament skrčil v senco samega sebe. Kdor je pazno zasledoval dogodke v zbornici poslancev pod konec zasedanja, uveril se je, da razjeda črv nezadovoljnosti vse stranke in vse klube. Celó v poljskem klubu — kjer je vladal dosedaj pravi despotizem — jela so se množiti znamenja upornosti. Istotako je očitno, da v češkem klubu ni več jedinstva v nazorih gledé taktike. I v tem klubu sti dve struji, ki se boriti za prvenstvo. Jedna hoče ostati zvesta svoji minulosti, torej vztrajati v opoziciji, dokler ne pride do temeljite premembe sistema; druga struja zatrja sicer tudi, da ne odstopi ni pičice od svojega programa in povdarja, da dosedanj sistem ni ugoden za narod češki; vendar pa omogočuje se svojo omahljivostjo, da se vzdržuje ta isti sistem. — O nemški levici ne govorimo — nje ni več. V zbornici poslancev se sicer še peha ta četa, močna nad 100 ljudi. Ali njih armada izven zbornice se že sedaj vojuje v drugih taborih. Kjer pa ni volilcev ni mandatov, in kjer ni mandatov, tudi poslancev ne more biti. Zavest o bližajočem se, ne baš častnem završenju svojega življenja, bega člene nemške levice tako, da je v njih klubu kar vse navskriž. Jedni bi hoteli rešiti svojo ekzistencijo s tem, da se zaupljivo naslanjajo v ministersko naročje, drugi bi hoteli poveriti svojo usodo opozicijskemu valovju. Od teh poslednjih so nekateri že dezertirali iz vojske nemške levice. Izven zbornice brez ugleda in obsovanja, v zbornici obnemogla vsled nejedinstva — nemška levica je bila. Ni čudo, da člene te skupine že sedaj muči skrb, kje da je ladija, ki jih prevede v novo bodočo zbornico.

Kaj naj rečemo o Hohenwartovem klubu, ki je od nekdanj „zastopal“ interese naroda slovenskega. Za usodo tega kluba se moramo zanimati še posebno, saj je njega vodja in načelnik zajedno tudi med najuplívnejimi parlamentarci in — slovenski poslanec. Priznati je sicer, da na videz ta klub najhladnokrvneje pričakuje bodočih dogodkov, da se torej čuti najtrdnjega. Menimo pa, da to odgovarja bolj videzu, nego pa resnici; menimo, da se tudi ta skupina ne bo mogla vzdržati v bodoče. Politiško soglasje bi bilo morda med členi te skupine, ali vmes je narodno vprašanje. Nemški konservativci so Nemci,

slovenski pa Slovenci. Svojih narodnih dolžnostij ne smejo zanemarjati ni nemški ni slovenski poslanci, ako nočejo priti ob veljavo. Do sedaj je še šlo, ker so bili Slovenci dobre duše, ki so se dali tolažiti z bodočnostjo. In resnica je le ta, da Hohenwartov klub ni nikdar ničesar storil v prilog težnjam Slovencev. Le kadar že drugače ni bilo mogoče, ganil je g. grof z mazincem. Zagovorniki grofa Hohenwarta naštevajo sicer radi, da smo dosegli to ali ono, ali pa še raje: da se je preprečila ta ali ona nevarnost le po zaslugi načelnika Hohenwartovega kluba. Ali tem zagovornikom bi priporočili tudi vprašanje: *Kaj in koliko bi bili dosegli, da so bili naši hrvatski in slovenski poslanci združeni v svoj poseben in samostojen klub, da so ob vsakem vprašanju postopali odločno, samozvestno in solidarno?* Nam je jasen odgovor na to vprašanje in nikdo nam ne podere uverjenja, da je neredko grof Hohenwart prijel za roko naših poslancev, ko se je ista morda hotela odločno dvigniti za slovensko stvar. Po takem lahko rečemo, da tudi v Hohenwartovem klubu ni soglasja v interesih.

V vseh velikih klubih so torej odnosi razrušeni. Ko so pa obnemogli več klubi, potem je vsa opozicija manjih skupin za vlado le igrača. Le tako je razrešena uganjka, kako je mogel grof Badeni rešiti razna vprašanja, s kojimi so se zastonj ubijali njega predniki. In ker ni misliti na ojačenje parlamentarnih strank prav pod konec zakonodajne dóbe, sodimo, da to za vlado ugodno položeno bode trajalo do novih volitev. Kaj pride potem, o tem je težko soditi že sedaj, toliko pa je gotovo že sedaj, da se bode potem živahneje valovilo življenje v parlamentu avstrijskem.

Baldijsa se vrne v Italijo. Angencija „Stefani“ javlja: Gubernér Eritreje, general Baldi-sa vrne se v Italijo. To, kar sporoči on, odloči se-le, da-li se vrne v Afriko ali ne.

Rimska „Riforma“ se v sinočni svoji številki ne more načuditi temu sklepu, kajti — tako pravi — kar h krati je prestalo vojno stanje v Eritreji in vrhovni poveljnik vojske vrne se domov, dočim je večina ujetnikov še v rokah sovražnika in ko derviši na zapadu Eritreje izvestno le čakajo na ugoden trenotek, da napadejo italijansko naselbino.

Kaj nameruje Baratieri. Jeden izmed dopisnikov rimskega lista „Tribuna“ objavlja v tem listu pogovor, ki ga je imel te dni z Baratierjem v Asmari. Glasom tega poročila je Baratieri baje izjavil, da se on načelno ne daje izpraševati častnikarjem, torej da so izmišljeni vsi „pogovori“ z njim, koje je objavil ta ali oni list. („Tribuna“ pa ne pové, kako je to, da se je Baratieri navzlic svojem „načelu“ vendar le razgovarjal z nje dopisnikom.) Ta dopis pravi, da se smatra Baratieri povsem nekrivega. On da zaradi tega ne misli odložiti niti svoje šarže kakor general (?), niti ne misli položiti svojega poslaniškega mandata. Ako mu dopusté, da stori to, kar smatra za najbolj umestno, potem hoče dokazati zbornici poslancev, da je povsem nekriv. — Morda je vrli dopisnik „Tribune“ vse to le — sanjal?

Različne vesti.

Odbor političnega društva „Edinost“ bode imel svojo sejo prihodnjo nedeljo ob 10. uri predp. v prostorih „Delalskega podpornega društva“. Na to sejo vabljeni so vsi gg. odborniki in namestniki.

† **Anton Nedvéd.** Minoli torek je umrl v Ljubljani znani glasbenik slovenski, gosp. Anton Nedvéd. Nebroj je slovenskih skladov, ki so se toli omilile narodu, da jih prepevajo na vseh straneh. Sploh je vsa glasbena umetnost slovenska iz zadnjih 40 let tesno spojena z delovanjem mojstra Nedvéda. „Narod“ pravi v svojem nekrologu: „Anton Nedvédo ime ostane nepozabljeno v zgodovini glasbene umetnosti na Kranjskem sploh in v Slovincih posebe; porok je temu sad Nedvédo-vega duha, njegova skladateljska dela, ki ga preživé.“

Slava njegovemu, nam vsem dragemu spominu!

Anton Nedvéd je bil v 69. letu svoje dobe.

O imenovanju monsignora Šterka škofom tržaško-koperskim. Dunajska poročila potrjuje naše domnevanje, da se je bil hud in trdovraten boj o tem imenovanju. Slednjič da se je ministerski predsednik grof Badeni odločno potegnil za mons. Šterka — baje rekši, da noče, da bi se Slovani

ogorčali še bolj; ker so z Badenijem potegnili tudi ostali ministri, podlegli so slednjič Slovencem neprijazni uplivi.

Ubogi „zatiranci“! Tukajšnja sinočna „Sera“ objavila je iz Rima to-le tendenciozno brzojavko: „Corriere di Napoli“ poroča iz Trsta različne vesti, iz katerih je razvideti neprijetni utis, ki ga je napravilo v vašem mestu (t. j. v Trstu) imenovanje msgr. Šterka škofom tržaškim, ker je — Slovan (!)

Tu v Rimu razpravljajo na podlagi te vesti patrijotiske misli, jedro katerih je to, da Vatikan sistematiško zatira italijanski živelj. (!!)

Ubogi zatiranci! Žal, da niso sporočili iz Trsta Neapeljskemu listu tudi dejstvo, da hoté tu pri nas po vsej sili vladati katoliško cerkev — Židje!

„Gioventù slovena“. Pod tem za tržaško občinstvo vsikdar pikantnim naslovom pisal je „Mattino“ v svoji številki od minole nedelje: „Posnemamo iz celjskega lista „Deutsche Wacht“, da so povodom nekega izleta gojenke ljudske šole slovenske, pod vodstvo nun in menda nekoliko razgrete vsled zavžite pijače, jele vsklikati očevidno priučeno jim geslo: **Mi Slovenci smo svetniki, Nemci pa so bikii!**

Zabeleživši to grozno pripovedko vsklika „Mattino“: „È proprio edificante! — To je res gorostasno lepo“.

Mi pa res ne vemo v tem hipu, da-li je v „Mattinu“ kolosalnejša zlobnost ali pa — neumnost. Menda sti spojeni obe ti lastnosti. Kajti zloben in zajedno neumen mora biti oni, ki hlinjenim moralnim ogorčenjem pogreva take bedastoče, ki nosijo že na čelu znak neresničnosti. Kaj je „Mattinu“ do tega, da je „Deutsche Wacht“ list, kojega ne smatrajo resnim niti njega najtesnejši prijatelji? „Mattinu“ je dobrodošel tudi sleherni nemški „hanswurst“, da mu le prinese kol, kojim more mahnuti po Slovencih. Že po sebi je neverjetno, da bi nežne deklice vsklikale kaj takega, in še neverjetnejše je, da bi se to godilo po navodilu šolskih sester. Mirno vestjo moremo torej zapisati trditev, da je zlagano vse skup in da se je celjskemu tevtonskemu lažnjivcu pridružil še „Mattino“. Par nobile fratrum.

Sicer pa bi svetovali „Mattinu“ — ako se že hoče zgražati na vzgoji otrok —, da naj se nikar ne trudi toliko z dolgo potjo v Celje, ampak tja k sv. Jakobu naj poskeči — do „Piazzette“ se lahko pelje s tramvajem — in tam bode videl, kako tržaški pouliški paglavci napadajo nedolžne otročiče iz Ciril-Metodove šole, a ne samo z vskliki, ampak tudi kamenjem. Čemu iskati po daljnem Celju povodov za moralno zgražanje, ko jih imamo toliko v najbližji bližini? Pred tržaškim pragom pometaj, prijatelj „Mattino“! Saj bi se dalo marsikaj povedati tudi o „Gioventù italiana!“ Sicer ti porečemo mi, da je res „edificante“, kako vzgajaš ti to zaslepljeno ljudstvo tržaško!

Italijanski general Mocenni v Poreču. Z ozirom na današnji članek o najnovejših demonstracijah v Poreču treba reči tu še par besed. V članku samem nismo hoteli oporekati trditvi „Mattinovi“ — da je bila namreč italijanskemu generalu jako neljuba ona demonstracija —, ker smo hoteli ožigosati ta list na podlagi njegovih lastnih izpovedeb. Zato pa treba tu še nekoliko popolniti, oziroma pokazati v pravi luči hvaljeno obzirnost in takt rečenega italijanskega generala. Naša povsem zanesljiva poročila iz Poreča pravijo namreč, da na generalu Mocenniju ni bilo zapaziti prav nikake zadrege vsled one demonstracije, marveč da se mu je vesela duša uprav zrcalila na veselem licu. Morda nikdar še — tako pravi poročilo — ni bil general Mocenni tako srečen in zadovoljen, nego onega dne v Poreču.

Toľiko smo morali še povedati resnici na ljubo in pa v pomirjenje sladke gospode italijanske, ki se je morda že bala, da je italijanski general res obsojal njih italijansko demonstracijo. Sicer pa jih je moglo o nasprotnem prepričati že dejstvo, da je general — vzlic vsemu „delikatnemu položju“, v koje ga je baje spravila večkrat omenjena demonstracija, vendar veselo jel, pil in držal govoravice na slastnem obedu v hiši barona — pardon: markiza Pollesinija! O, ta laška obzirnost do Avstrije!

Pevsko društvo „Vesela“ v Šklednju priredi dné 26. julija t. l. društveno veselico, blagovoljnim sodelovanjem domačega tamburaškega zbora. Tem povodom nastopi prvokrat mešan zbor društva „Vesela“. Vspored tej veselici objavimo pravočasno.

Dodatek k poročilu o občnem zboru „Trž. Sokola“. V poslednjem poročilu o občnem zboru našega telovadnega društva, objavljenem v našem listu, izostalo je po neljubi pomoti ime odbornikom izvoljenega brata Josipa Štroke.

Laška nestrpnost. Pišejo nam: Pred dnevi bil sem na tukajšnjem magistratu, zahtevajoči neka pisma, poslana mi od neke občine v Istri. V ta namen legitimoval sem se z dopisnico, s katero sem bil obveščen, da naj dvignem dotična pisma. Ker je pa dopisnica bila pisana hrvatski, in jo dotični uradnik ni razumel, moral sem mu raztolmačiti nje vsebino, ter je potem zarežal name: „Cosa, un podestà non sa scrivere italiano? Questa è una vera porcheria!“ Jaz, kakor miroljuben človek, nisem hotel prepirati se z nestrpnostjo ter pogoltnil sem psovko mesto dotičnega župana in se oddaljil — zolčem v srcu.

Iz Zazida nam pišejo dne 14. junija: Dvakratna huda toča, spojena s trajno povodnjijo je lanskega leta v Propečah, Zazidu in Zanigradu povsem uničila vse pridelke na zemlji in na trti, tako, da so ljudje, popolnoma oropani vsakega, najmanjšega pridelka, v obupnem strahu zrl v bodočnost. V strahu so pričakovali nastopajoče krute zimske dobe. Res huda šiba je zadela ubogo ljudstvo.

Pa, hvala Bogu, nemila usoda osimašenih prebivalcev je našla dobrodejnega odmeva v milosrdnih ljudeh. Ljudje iz bližnjih krajev, na Krasu, po Bregu in v Istri, so pripomagali ubogemu ljudstvu omenjenih vasij z raznimi milodari, za kar se jim izreka iskrena zahvala v imenu obdarovancev.

Posebno pa je sl. c. kr. vlada z denarno podporo izdatno olajšala nevoljnikom bedni stan, zato so tudi prebivalci omenjenih vasij iz srca hvaležni visokemu c. k. ministerstvu za notranje stvari, državnemu zboru na Dunaju in drugim lokalnim oblastim. Ob tej priliki pokazal je tudi veleč. gosp. V. Spinčič, drž. in dež. poslanec, rodoljubno svoje srce, kajti s krepko besedo potegnil se je v drž. zboru za ljudi, oškodovane po toči in povodnji v Dekanski in Buzetski županiji. Temu gospodu, kakar vsem, ki so kaj pripomogli nesrečnim prebivalcem gori omenjenih vasij, naj povrne mili Bože tisočkrat.

Le dež. odbor v Poreču ni jemal nikakega obzira na prošnje prebivalcev iz Podpeč in Zazida ter je kratko odklonil vsako podporo, dasi sta krajna občina in deželni odbor v prvi vrsti dolžna, da se zanimata za ponesrečene deželane svoje.

(Opomnja uredništva. To postopanje deželnega odbora naj si zapomni naše ljudstvo po Istri! Zlasti pa naj izvestni gospodje v okraju podgrajskem opravičijo pred Bogom in svojo vestjo, kako morejo radi malenkostnih osebnih zadevic iti na roko gospodi, ki niti v dnevih nesreče, v dnevih skrajne bede našega ljudstva ne morejo pozabiti, da so — Italijani.)

Iz Aleksandrije. Včeraj dospelo je Lloydovim parnikom „Cleopatra“ 121 potnikov iz Aleksandrije v Trst. Zdravniško pregledovanje potnikov pokazalo je, da so vsi zdravi. Vsled tega dovolili so toliko potnikom, kolikor parniku svobodno gibanje. Na tem parniku je dospela tudi egipčanska princezinja Narli Hanem s spremstvom. Princezinja se je odpeljala zvečer po železnici v Budimpešto. —

Milenijske krone. Finančno ministerstvo objavlja, da je ogerska vlada povodom milenijske dala nakovati jeden milijon „milenijskih kron“ in da je te posebne krone že stavila v splošni promet. Te krone so kovane tako-le: Na jedni strani je oprsna podoba cesarjeva s krono in plaščem sv. Štefana. Okolu podobe stoji napis: „Az czeréves Magyarországn emlékére 1896“ (Naši čč. čitatelji naj nam blagovoljno oprosté, ako jim ne raztolmačimo pomena teh besed, kajti — ne poznamo ga. Stalo nas je že dovolj truda, da smo jih točno prepisali. Odkritosrčno moramo priznati, da se nismo še popeli do visoke — izposojene kulture madjarskega globusa.) Na isti strani je še napis „1 Korona“. Na drugi strani je vpodobljen vodja Arpad na konju. Obdaja ga skupina, ki simbolizuje pri-

svojitve — (slovanske) zemlje. Te „milenijske krone“ imajo v javnem prometu isto veljavo, kakor druge krone.

„Napoleon I.“ — je zopet oživel! Minoli torek zvečer so stražarji v Karlovcu opazili človeka, ki je vzbudil njih posebno pozornost. Ustavili so ga in vprašali, kdo in od kod je. Mož je odgovoril ponosno: „Jaz sem Napoleon I. Star sem 65 let. Silom so me zadržavali v Stanjevcu (V norišnici. Op. Ur.), ker so hoteli preprečiti, da stopim na čelo svoji vojski 60.000 mož, ki me pričakuje med Varadinom, Čakovcem in Kanižo“. — Umevno je, da so ubozega, oživelega „Napoleona I.“ spravili v — norišnico.

Nenadna smrt. Bivšega livarja Antona Saderja, stanujočega v hiši št. 2 ulica Colombo, obšla je sinoč nenadoma slabost. Legel je v posteljo. Domačini so pozvali zdravnika z zdravniške postaje, toda ko je prihitel isti, bil je mož že mrtev. Zadela ga je kâp na srcu.

Zaradi detomorstva. Včeraj dospela je na Lloydovim parniku „Cleopatra“ služabnica Marija L., pristojna v Rifenberg, iz Aleksandrije v Trst. Tamošnji avstrijski konzul odposlal jo je okrožnemu sodišču v Gorici, ker je dekle na sumu, da je skrivaj porodilo in umorilo otroka.

Strašen potres na Japonskem. Iz Yokohame javljajo dné 17. t. m.: Po severnih pokrajinah Japonske bilo je včeraj občutiti strašen, brezkončen potres. Tekom 20 ur pojavilo se je 125 močnih sunkov. Mesto Kamajšin je razdejano popolnoma. Poginilo je preko 1000 oseb. O potresu lil je dež, kakor da je utrgal oblak. Poplava napravila je neizmerno škodo.

Obsojen na 187 let ječe! Iz Madrida poročajo: Kraljica-regentinja je te dni pomilostila roparja Ramona Diaz Jimeneza, ki je sedel že 18 let v Madridski ječi. Diaz sme biti kraljici na tej milosti hvaležen, kajti, ako ga kraljica ne bi bila pomilostila, imel bi Diaz sedeti še celih 169 let v ječi — ako bi namreč še toľiko časa živel. Pomisliti je namreč treba, da so tega roparja radi raznih zločinov obsodila sodišča v Madridu, Albaceti, Sivilji in Granadi skupno na 187 let ječe. Diaz bi moral torej iz ječe v ječo — do smrti.

Bog — in Angleži. Neki list v Pretoriji (transvaalska republika, južna Afrika), objavil je te dni ta-le dvogovor v zasmehovanje ponosnih Angležev. Anglež in domačin (boer) sestala sta se na ulici in Anglež pričel je jako pretirano hvaliti mogočnost Angleške. Zaključil je z besedami: „Znajte, dragi moj, da je angleško cesarstvo tako širno, da v njem nikdar solace ne zaide!“ — Domačin odrezal se mu je tako-le: „Verujem drage volje! Bog dobro pozna hudobnost Angležev in zatorej si je mislil, da jih ne sme pustiti niti jeden sam trenotek v temi, kajti utegnili bi mu uganjati kdo zna kaj!“

Loterijske številke, izžrebane dné 17. t. m.:
Brno 41, 55, 14, 12, 5.

Narodno-gopodarske stvari.

Južno štajerska hranilnica v Celju obelodanila je svoj računski sklep za svoje VII. poslovno leto 1895. Iz tega posnemamo na kratko: Računski sklep za leto 1895. obsega prav poveljno stanje v vseh točkah hranilničnega poslovanja. Skupnega denarnega prometa bilo je 1,949.445 gld. 49 1/2 nč. (986.093 gld. 15 1/2 nč. prejemkov in 963.352 gld. 34 nč. izdatkov, odbivši gotovino, ki je znašala dné 31. decembra 1895. 22.740 gld. 81 1/2 nč.) Hranilne vloge narasle so omenjenega leta za 162.937 gld. 20 nč., ter so znašale koncem decembra 1895. leta 1,497.949 gld. 54 1/2 nč. Ta denar imelo je vloženih 2598 strank v različnih zneskih od izpod 100 do preko 10.000 gld. Povprečno prišlo je torej na vsako stranko 576 gld. 60 nč. vloženega denarja.

Razposojenega denarja imel je ta zavod koncem 1895. leta 1.233.799 gld. 37 nč. Čistega dobička bilo je omenjega leta 8.333 gld. 98 nč., stanje glavne rezerve dné 31. decembra 1895. pa je bilo 36.089 gld. 55 nč., dočim je glavni rezervni zaklad koncem leta 1894. iznažal 27.755 gld. 57 nč. Leta 1895. torej narasla je glavna rezerva na 241% vseh hranilnih ulog.

Je-li vse „prastarina“?

(Dalje)

Primer nedovršnika: „Budu razmovljaty“, (velikoruski budu razgovarivaty); dovršnika: Jak pidu, ja podyvljusja, (velikor. когда пойду, посмотрю; no: jak pidu, budu dyvytscja (дивиться), kadar pojdem, bodem gledal.

V stavku, ki ga privaja o. Stanislav, je zaime „kotoruju“ in „ony“ ne malorusko, v svojej celoti pa ta stavek ni ne maloruski, niti velikoruski, nego on je poln absurd.

V staroslavjanščini in starorusčini ima sedanja oblika dovršnega glagola vselej pomen bodočnika. Sicer se je bodoči čas izražal še pomočjo glagolov „jati, hoteti, učeti, početi“, no ti glagoli so dajali stavku izvestno koloracijo. Izgubivši silo kolorizovati smisel, izgubili so se sami kakor pomožni glagoli in „imeti“ je ostalo le v malorusčini kakor fakultativni pomožnik, jednako „hoću“ v srbohrvaščini.

Perijoda, ko bi dovršnik imel drugo značenje, v drevnej literaturi ni bilo. V Nestorji, v legendi o sv. Andreji, čitamo: „Na sih gorah vozsjajet blagodat božja“; ali, v „Mščeniji Oljgi“: „Idete iz danju domovi, a ja vozvraščusja, pohožju ješče. Az utro pošlju po vy“. Ali primer o „Slova o polku Jgorjevě“ (Jaroslava plače): „Polečju (poletim) zezgiceju po Dunajevi; omočju (omohim, obmaknem) bebrjan rukov Kajalē recē (reki); utrū (uterem, obrišem) knjazju krovarija jeho rany na žestocem jeho telē“. In tako v vseh pametnikih.

Miklošič govori, da nepravilno rabo dovršnika v Slovencih treba je pripisati nemškemu vplivu (gl. sl. Šumana). Toisto govori gosp. Lamurski, no o. Stanislav ga zavrača nekaterimi citati iz „starih bukev“, katere citate je, kakor govori, vzel iz sintakse Miklošiča. „Tako, češ, so pisali razni možje — pa ali morebiti v zloglasni gorenjščini? Spet ne, temu v stari slovenščini, bolgarsčini, hrvaščini, srbsčini, malorusčini, stari ruščini in stari češčini“. Glede staroslovenščine in starorusčine, kakor sedanje malorusčine dokazal sem dovolj jasno, kako žestoko se moti velečestiti o. Stanislav. O. Stanislav ne dopušča, da je na vse te mogla vplivati tujščina, najmanj nemščina. Prvi pogled v kateri si bode staroslavjanski pametnik, kamor moramo prištevati i starobolgarsčino in starosrbščino, kakor tudi starorusčino, dokazuje nam velikanski vpliv, ki ga je na te jezike imela grščina; vzemi le oni gore omenjeni finalni nedoločnik ali absolutni dativ in celo kopico drugih grecizmov, pa uvidiš, kako so bili vkljeni ti jeziki v okove tujščine. Ne mnogo stoji staroslovensko Evangelije, dobiva se povsodi za kake četiri groše lahko — odprite in gledite. No vsi ti občestoslavjanski grecizmi, ki so se držali cele vekove v vseh pametnikih, izginuli so naposled iz jezika. Vrgel jih je iz sebe, kakor vino, kadar kisa, meče iz sebe vse raznorodne mu predmete, dokler se naposled ne razčisti.

Seveda, takega vpliva, ni količestvenega ni kačestvenega, kakor na slovenski jezik, tujščina ni imela na nijeden drugi slavjanski jezik. Ni v cerkvi, ni v uradu, ni v školi, najmanj pa v domačem življenju in v občenju mej seboj nemškega jezika v Ruskih nikdar v zgodovini ne vidimo. No da so imeli in mogli imeti Nemci celo na Ruske vpliv, dokazujejo mnogi pametniki. Ako čitamo v „Istoriji Ivana Groznago“, ki jo je spisal knez Kurbski, rodivši se v 1528 l., besede „šanci“, „šturm“ i. dr., to čemu jih pripisati, ako ne nemškemu vplivu?

(Pride še.)

Najnovejše vesti.

Dunaj 18. Ministerski predsednik grof Badien vrnil se je danes predpoludne semkaj.

Budimpešta 18. Cesar si je ogledal včeraj v taborju pri Biles-Csabi 6. in 86. pešpolk in zatem prisostvoval vojaškim vajam. Njeg. Veličanstvo je izreklo Svojo najvišjo zadovoljnost.

Budimpešta 18. Državnozemska delegacija vsprejela je proračun za vojsko brez spremembe in pričela razprava o kreditu za Bosno in Hercegovino.

Sredec 17. Listi poročajo, da so porotniki včeraj proglasili nekrivim Macedonca Atova, ki je bil obtožen, da je v Sredecu na ulici ubil Turka

Ali Ago. Branitelj Antovov je naglasil, da je obtoženec ravnal takó v lastno obrambo in iz opravičenega maščevanja, kajti Ali Aga je bil umoril več kristijanov, med temi tudi nekatere sorodnike Antova.

Carigrad 17. Vali v Vanu doposlal je vladi poročilo o predvčerajšnjih dogodkih v Vanu. (Van je glavno mesto turške Armenije. Ima nad 30.000 prebivalcev. Op. uređn.) To poročilo je podpisal tudi predsednik preiskovalne komisije. Poročilo pravi, da so se Armenci razburili vsled tega, ker so zaprli neko dekle, pri koji so našli revolucionarnih spisov. Po noči je v armenskem delu mesta nekdo streljal na vojaško patrolo. Častnik in jeden vojak sta bila ranjena. Naslednjega dne so Armenci zaprli svoje hiše in tudi prodajalnice ostale so zaprte in zopet je nekdo ustrelil na patrolo. Vsled tega razburili so se mohamendanci in navstali so pretepi. Turkov in Armencev je padlo 50. Pri raznih Armencih so našli puške repetirke. — Vlada trdi, da je Kreta skoro popolnoma pomirjena. Le v gorovju da je še posamičnih upornikov. —

Madrid 17. To noč šli so pomočniki konjederčevi loviti pse po mestu. Lotili so se dejanski tajnika ruskega odposlaništva, ki je nesel psička v naročju. Tajnik se je pozneje pritožil oblasti in nato so zaprli dotične hlapce.

Trgovinske brojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6.62—6.64 Pšenica za juni 1896 6.46 do 6.48 — „ — „ Oves za jesen 5.42—5.43 RA za jesen 5.55—5.56 Koruza za juli-avgust 4.01—4.08 — „ juni 1896 3.99—4. — „ nova f. 3.95—4.10. Pšenica nova od 74 kil. f. 6.70—6.85 od 79 kil. f. 6.95—6.95. od 80 kil. f. 6.80—6.90 od 81. kil. f. 6.90—7. — „ od 82 kil. for. 6.85— „ 6.95 Jedmon — „ — „ prosa 6.10—6.40.

Pšenica: Trg nespremenjen, povprašanje omejeno. Prodaja 20.000 met. stoč. Oves 10 nč. cenaje. Vreme: lepo. Praga. Nerafinirani sladkor for. 18.60, oktober-december 18.60. Bolje.

Praga. Centrifugal novi, postavljeno v Trst s carino vred odpošiljatev precej f. 35. — „ — „ Concasse 37.50—38. Ostvorni 37.75—38. V glavah (sodih) 39.49—50 Havre. Kava Santos good average za juni 71. — za oktober 68.75 Mlačno.

Hamburg. Santos good average za juli 59.50 za september 57.25 za december 54.75 mlačno.

Dunajska borza 18. junija 1896.

	danos	včeraj
Državni dolg v papirju	101.45	101.40
„ „ v srebru	101.45	101.40
Avstrijska renta v zlatu	122.80	122.80
„ „ v kronah	101.75	101.30
Kreditne akcije	348.80	351. —
London 10 Let.	119.90	119.90
Napoleoni	9.52 1/2	9.52 1/2
20 mark	11.75	11.75
100 italj. lir	44.55	44.45

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju Od dne 1. junija 1896.

ODHOD:

6.30 predp. v Herculje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Herculje, Rovinj, Pulj.
4.40 „ v Herculje, Divačo in Pulj.
7.30 „ v Herculje (in od Herculje brzovlak v Pulj, Divačo, na Dunaj, v Beljak.)
Lokalni vlaki ob praznikih:
7.35 zjutraj v Herculje.
2.20 popol. v Divačo.
4.20 „ v Boršt.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divače. Herculje.
9.50 predp. iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herculje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka Ljubljane.
Lokalna vlaka ob praznikih:
7.39 popol. iz Boršta.
9.35 popol. iz Divače.

b) Južna železnica (Postaja južno železnice.) Od dne 1. junija 1896.

ODHOD:

7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9. — „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštini vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „ poštini vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko — Gorico in Korminom.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10. — „ mešani vlak do Mürzzuschlaga.

DOHOD:

6.48 predp. mešani vlak iz Mürzzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35 „ brzovlak iz Kormina.
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.30 „ poštini vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštini vlak z Dunaja.
7.36 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.41 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; —
8.56 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Zabavna vlaka ob nedeljah in praznikih.

ODHOD:

2. — popoldne v Kormin.
4.25 „ v Nabrežino.
DOHOD.
12.07 predpoludne iz Kormina.
10.50 popoldne iz Nabrežine.

ZALOGA OGLJA in DRV

Danijel Pilin, v Trstu, ulica Scussa.

Bukeve oglje 1. vrste 100 kgr. gld. 3. —; drobno oglje gld. 2. — 100 kgr. — Kok iz običinske plinarne Tržaške po gld. 2. — 100 kgr., gld. 1. — 50 kgr. — Petrolej po 16 nvč. Postrežba točna, tudi na drobno.

Zaloga pohištva

trdrke Alessandro Levi Minzi

Trst, Via Riborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 2, nasproti prehodišču pod ljudsko šolo v starem mestu.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustrovan cenik zastoj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Najnovejši pnevmatični bicikli prodajejo se po nizkih cenah pri dobroznani in poštenu domači trdrki:

JAKOB ŠTRUKELJ - TRST

via Caserma šte. 16 uhod piazza della Caserma.

(nasproti vrtiki vojašnice). Največa zaloga koles v Trstu. Prodaja se na drobno in debelo. Zaloga koles: „Courir“, „Humber“ in „Adler“. Jamči se za vsako prodano kolo. Kolesa so lepa, lahka, močna in trpežna. Na zahtevanje pošlje se cenik. V zalogi se nahajajo vsakovrstne priprave tičode se koles, kakor: zvonci, svetilke, zračne tlačilke, osice, prečke, platišča, notranji mehi, vrhni kavčugi vanke mere itd. (Pri naročbi vrhnega kavčuga zadostuje dolgot kolesa skosi sredo v centimetrih in kakovost kavčuga.)

Pekarija in sladčičarna

ulica Stadion, 20.

Trikrat na dan svež (frišen kruh. — Pravzema domači kruh v peko. Raznaša se kruh po stanovih, krčmah in gostilnah, oddajalci dobe odbitek. Moke navadno in fine na debelo in na drobno. Raznovrsne sladčice ukusne in po ceni, biskote

Mirodilnica G. A. ANGELI

Corso, piazza delle Legna šte. 1.

Zaloga oljnatih barv iz svojega parnega mline, čopičev, firnežev, rimakega žvepla, angleškega bakrenovca, mirodij, kemičnih izdelkov, mrčesnega praha in mineralic.

Velika zaloga

sena in slame v omotih (balah), ovsa in otrobov po najprimernejih cenah v

Via Scussa št. 3 in Via Geppa št. 4, palača Panfili.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na V napoleonih na
4-dnevni odkaz 2 1/2% 30-dnevni odkaz 2 1/2%
8- „ 2 1/2% 8-mesečni „ 2 1/2%
20- „ 3% 6- „ 2 1/2%

Za pisma, katere se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstr. volj, stopijo nove obrestne takse v krepst z dnem 5. febrara, 9. febrara in odnoso 2. marča t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 1/2% na vsako svoto.
V napoleonih brez obrestí

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Rako kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradeo, Sibirij, inomost Celovec, Ljubljana, Lince, Olomuec, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez z troškov

Kupnja in prodaja vrednostij, diviz, kakor tudi vnavanje kuponov proti odbitku 1% provizije.
inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predumji.

na jamčevne latine pogoji po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Bero linu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.
Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlat ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbí.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem cursu.

Trst, 2. febrara 1896.